

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/220/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112230542
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8112230542.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpený Fridrich Paľko s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO:36 864 421 proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, za účasti Okresného prokurátora v Humennom, o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 11C/380/2012-88 zo dňa 17. 06. 2014 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, žalovanému sa ich náhrada nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou súdu dňa 27. 09. 2012 domáha sa žalobca od žalovaného zaplataenia majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. Škoda mala žalobcovi vzniknúť v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdu v exekučnom konaní, v ktorom žalobca vystupoval ako oprávnený. Nesprávny úradný postup mal spočívať v tom, že súd nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenia poverenia v zákonnej 15 dňovej lehote.

Žalovaný so žalobou nesúhlasil.

O žalobe rozhodol súd prvého stupňa tak, že žalobu zamietol. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že nemožno všeobecné rozhodnutie súdu po zákonom stanovenej lehote posudzovať bez ďalšieho ako neprávny úradný postup súdu. Osobitne v exekučných konaniach pri posudzovaní návrhu na vykonanie exekúcie na podklade exekučných titulov - rozhodcovských rozsudkov a notárskych zápisníc sa javí 15-dňová lehota na vydanie poverenia výraznou prekážkou pre objektívne posúdenie zákonnosti exekúcie.

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa ust. § 142 ods. 1 OSP.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, a to proti celému rozhodnutiu. Odvolanie odôvodnil nasledovne:

- namietal skutočnosť, že súd rozhodol v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, pričom žalobca požiadal o odročenie pojednávania s uvedením dôležitých dôvodov
- vo veci nerozhodol nestranný sudca

- súd rozhodol bez nariadenia pojednávania a bez toho, aby umožnil žalobcovi procesnou aktivitou ovplyvniť rozhodnutie súdu
- súd nevykonal dostatočné dokazovanie oboznámením sa s predloženým znaleckým posudkom ak konštatuje, že žalobcovi nevznikla škoda
- ak bol súdu pred pojednávaním veci doručený návrh na prerušenie konania z dôvodu prebiehajúceho konania o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu, bol súd povinný pred rozhodnutím vo veci samej o tomto návrhu osobitne rozhodnúť.

S poukazom na uvedené navrhol zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátiť tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Odvolačný súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vo výroku vecne správne.

Súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol. Odvolací súd sa stotožňuje s jeho názorom, že neboli preukázané prietahy v konaní. Je všeobecne známou skutočnosťou, že žalobca v danom období doručil súdom Slovenskej republiky veľké množstvo procesných návrhov, o ktorých bolo potrebné rozhodnúť. Vzhľadom na množstvo návrhov a na obsadenosť súdov nebolo vo faktických možnostiach súdov rozhodnúť o týchto návrhoch v zákonných lehotách. K rovnakým záverom dospel ÚS SR vo veci IV.ÚS 606/2012, kde uviedol, že „Doba rozhodovania o tejto žiadosti súdneho exekútora v trvaní viac ako 13 mesiacov by vo všeobecnosti nebola ústavne udržateľná, ale v okolnostiach daného prípadu, keď ústavnému súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že sťažovateľka podávala žiadosti o udelenia poverení na vykonanie exekúcií hromadne, teda v rovnakom čase zaťažila všeobecný súd väčším počtom podaní, vzhľadom na čo musela počítat s určitým technicko-administratívnym zdržaním na strane všeobecného súdu, ktoré spôsobilo, že o jej žiadosti bolo rozhodnuté s určitým časovým odstupom, ju možno považovať za ústavne akceptovateľnú.“

Ak neboli preukázané prietahy v konaní (základ nároku), nebolo teda potrebné zaoberať sa znaleckým posudkom o výške škody. Obsahom spisu nie je návrh na prerušenie konania z dôvodu prebiehajúceho konania o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu.

K odvolacím námietkam je ďalej potrebné uviesť, že v danom prípade vo veci nekonal sudca súdu, ktorý sa dopustil tvrdených prietahov, ale sudca iného súdu. Vo veci bolo nariadené pojednávanie a žalobca mohol svojimi procesnými návrhmi ovplyvňovať rozhodnutie súdu. Prvostupňový súd odôvodnil, prečo vykonal dokazovanie a vo veci rozhodol napriek žiadosti žalobcu o odročenie pojednávania a odvolací súd jeho postup považuje za zodpovedajúci zákonu. Žalobca požiadal o odročenie pojednávania neskoro (v deň pojednávania) z dôvodu kolízie termínov svojho právneho zástupcu, pričom nepredložil dôkazy o tom, že kolízia existuje. Neoznámil ani, kedy sa o dôvode na odročenie pojednávania dozvedel, ako to vyžaduje § 119 ods. 2 OSP.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil postupom podľa ust. § 219 ods. 1 OSP.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP. Žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný a úspešnému žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.